

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/116/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010496
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3816010496.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Miloša Oberta a Zity Gromovej, na hlavnom pojednávaní dňa 7. septembra 2016 v trestnej veci proti obžalovanému Q. T. takto

rozhodol:

Obžalovaný Q. T., nar. XX.X.XXXX R. U., Z. H., Q. T. U., Ú. XXX/XX, Q. Č. R. R. R. Ú. F. R. R. O.,

je vinný, že:

1/ dňa 20.5.2016 v čase okolo 14,00 hod. v Handlovej, na Partizánskej ulici X, pod vplyvom alkoholických nápojov násilne vnikol do bytu č. XX, ktorého vlastníkom je poškodený S. U., a to tak, že po tom, ako mu poškodená C. W., ktorá v uvedenom byte býva, na búchanie pootvorila vchodové dvere do bytu, tieto násilím rukou vytlačil proti nej a bez súhlasu vošiel do bytu aj napriek tomu, že bol opakovane vyzvaný nájomníkmi bytu - poškodeným E. W. a poškodenými C. W. a E. Š., aby byt opustil, na čo nereagoval a správal sa agresívne a snažil sa udierať poškodeného E. W. ako aj poškodenú C. W.Ú., avšak žiadne zranenia im nespôsobil, pričom v byte neoprávnene zotrval približne 20 minút,

2/ dňa 20.5.2016 v čase okolo 14,00 hod. v Handlovej, na Partizánskej ulici X, po tom ako násilne vnikol do bytu č. XX, tak vytrhol poškodenej C. W. z ruky mobilný telefón počas toho, ako telefonovala s poškodeným S. U. - vlastníkom uvedeného bytu, ktorý telefonicky opakovane vyzval obvineného, aby opustil predmetný byt, nakoľko ak tak dobrovoľne neurobí, tak privolá policajtov, po čom sa poškodenej S. U. obvinený vyhrážal slovami: „ak zavolaš policajtov, tak ťa zarezem“, a to pred tam prítomnými osobami - poškodeným E. W. a poškodenými C. W. a E. Š. a následne pri odchode z bytu zakričal poškodenej E. W. a poškodenej C. W., že ak zavolajú na políciu, tak ich zabije, resp. nájde trojročnú dcéru poškodenej C. W. a túto zabije,

t e d a :

v bode 1/

neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a na viacerých osobách,

bode 2/

iného hrozbou násilia alebo inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo opomenul a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

t ý m s p á c h a l :

v bode 1/

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno d), j) Trestného zákona,

v bode 2/

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, § 74 odsek 1 Trestného zákona, sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného Q. T. (ďalej len obžalovaný) o uznaní viny za skutky uvedené v obžalobe prokurátora sp. zn. 2Pv 311/16/3307, a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaných skutkov nevykoná a vykoná dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a ochranného opatrenia.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny mal súd preukázané, že obžalovaný v bode 1/ neoprávnene vnikol do obydlia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a na viacerých osobách, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno d), j) Trestného zákona, a v bode 2/ iného hrozbou násilia alebo inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo opomenul a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Súd vypočul obžalovaného, ktorý uviedol, že spáchanie trestnej činnosti úprimne ľutuje. Po tom, ako bol podmienečne prepustený z predchádzajúceho výkonu trestu, sa zamestnal, pracoval na Bani Handlová, no dobehla ho minulosť, exekútor mu začal strhávať z platu a ostávalo mu asi 200 eur, tú situáciu nezvládal, opäť sa vrátil k požívaniu alkoholu, prišiel o prácu, požíval alkohol, a to ho priviedlo až k

spáchaníu trestnej činnosti. Uvedomuje si jeho problém s požívaním alkoholu, aj keď bol znalec za ním pri vyšetrení, mu povedal, že sa sám chce protialkoholického liečenia podrobiť, má len 28 rokov, je mladý človek. Uvedomuje si, že trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Vo väzbe udržiava naďalej kontakty so svojou najbližšou rodinou, s matkou, sestrou, aj keď žijú v provizórnych podmienkach v útulku, má sa kde vrátiť, nezanevrelí na neho, posielajú mu listy, balíky.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami o povesti, z ktorých vyplýva charakteristika osoby obžalovaného a vyplýva z nich, že obžalovaný bol v minulosti postihnutý v priestupkovom konaní v roku 2012 za priestupok proti majetku a proti občianskemu spolunažívaniu, od tejto doby nebol postihnutý v priestupkovom konaní, v mieste bydliska sú o ňom známe len evidenčné údaje. Z odpisu registra trestov, s ktorým sa súd oboznámil č.l. 117, vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, v oboch prípadoch išlo o prečin zanedbania povinnej výživy, naposledy išlo o odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/114/2013, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b), c) Trestného zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 3 mesiace, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. 3Pp/166/2014 so skúšobnou dobou 4 roky s probačným dohľadom v trvaní 3 roky.

Pri ukladaní trestu súd zohľadniac základné zásady ukladania trestu, zohľadniac okolnosť, že síce odsudzoval obžalovaného za dva trestné činy, z ktorých jeden bol zločinom a druhý prečinom, no tieto však boli spáchané v jednočinnom súbehu, a preto ukladal súd trest úhrnný za použitia ustanovenia § 41 odsek 1 Trestného zákona, zohľadniac ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac a vzhľadnuc u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písmeno l), n) Trestného zákona - okolnosť, že sa priznal a oľutoval trestnú činnosť, a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti súdu, na druhej strane však existenciu tiež dvoch priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písmeno h), m) Trestného zákona - že spáchal viac trestných činov, a už bol odsúdený, a teda vyrovnaný pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, a teda použitie pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona, zohľadniac spôsob spáchania činu, okolnosti, za akých došlo k spáchaníu trestného činu, jeho následok, berúc do úvahy i ostatné okolnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, a potom súd dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného, no predovšetkým na ochranu spoločnosti je dostačujúce pôsobiť na obžalovaného trestom odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 4 roky nepodmienené. I keď je nesporné, že na obžalovaného už bolo pôsobené trestom odňatia slobody, súd nebol názoru, že je potrebné na obžalovaného pôsobiť prísny nepodmieneným trestom, a to predovšetkým pre samotný postoj obžalovaného k ním spáchaníu trestnej činnosti, ktorý bol vyjadrený jeho uznaním viny ale i faktom, že ide síce o osobu súdne trestanú, v minulosti však išlo o trestnú činnosť inej povahy ako bola trestná činnosť, ktorej sa daná vec týka. Faktu, že ide o mladého človeka, ktorý má vyživovaciu povinnosť na maloletú osobu a dlhotrvajúci trest odňatia slobody, jeho výkon by mu podstatne zmaril túto jeho povinnosť. Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaníu trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Takýto trest, podľa názoru súdu, v dostatočnej miere splní účel trestu z pohľadu tak individuálnej ako i generálnej prevencie, takýto trest potom súd považoval za zákonný, primeraný a dôvodný.

Súd sa oboznámil i so znaleckým posudkom znalca z Odboru zdravotníctvo - psychiatria č.l. 84-88, z ktorého vyplynulo, že u obžalovaného ide o osobu so sklonom k požívaníu alkoholu, je na začiatku tretej vývojovej fázy alkoholizmu podľa Jelínka, pobyt obvineného pre spoločnosť môže byť v prípade, že obžalovaný nebude abstinovať, nebezpečný, a preto znalec navrhol obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Vzhľadom na skutočnosť vyplývajúce z oboznámeného znaleckého posudku, skutočnosť, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil pod vplyvom alkoholu, v zmysle § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, § 74 odsek 1 Trestného zákona, obžalovanému bolo uložené i ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.